

Sbírka zákonů republiky Československé

Částka 27.

Vydána dne 7. dubna 1949.

Cena Kčs 1.80.

O B S A H:

(84.—86.) **84.** Zákon, kterým se mění dekret presidenta republiky o konfiskaci nepřátelského majetku a Fondech národní obnovy. — **85.** Zákon, jímž se zrušují výživovací komise zřízené podle zákona o státním příspěvku vyživovacím a přenáší jejich působnost na národní výbory. — **86.** Zákon o přísežných hajných k ochraně lesů, polního majetku, myslivosti, rybářství a vod a vodních děl.

84.

Zákon

ze dne 23. března 1949,

kterým se mění dekret presidenta republiky
o konfiskaci nepřátelského majetku a Fondech
národní obnovy.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

Dekret presidenta republiky ze dne 25. října 1945, č. 108 Sb., o konfiskaci nepřátelského majetku a Fondech národní obnovy, se mění takto:

1. § 1, odst. 1, č. 3 zní:

„3. osob fysických a právnických, které vyvíjely činnost proti státní svrchovanosti, samostatnosti, celistvosti, demokraticko-republikánské státní formě, bezpečnosti a obraně Československé republiky, které k takové činnosti podněcovaly nebo jiné osoby svěsti hleděly, záměrně podporovaly jakýmkoliv způsobem německé nebo maďarské okupanty nebo které v době zvýšeného ohrožení republiky (§ 18 dekretu presidenta republiky ze dne 19. června 1945, č. 16 Sb., o potrestání nacistických zločinců, zrádců a jejich pomahačů a o mimořádných lidových soudech) nadržovaly germanisaci nebo maďarisaci na území Československé republiky nebo se chovaly nepřátelsky k Československé republice nebo k českému nebo slovenskému národu, jakož i fysických nebo právnických osob, které strpěly takovou činnost u osob spravujících jejich majetek nebo podnik.“

2. § 1, odst. 2 se vypouští.

3. V § 1, odst. 4 se vypouštějí ustanovení věty čtvrté a páté.

4. V § 1 se odstavce 3 a 4 přečísloují na odstavce 2 a 3, při čemž v dosavadním odstavci 3 se nahrazují slova „v odstavcích 1 a 2“ slovy „v odstavci 1“.

5. § 2, odst. 4 zní:

„(4) Při konfiskaci majetku osoby právnické přísluší poměrná náhrada osobám kapitálově na ní zúčastněným, pokud nespádají pod ustanovení § 1, odst. 1, zejména pokud jim nelze přičítati činnost a chování dotčené právnické osoby nebo zanedbání přiměřené opatrnosti při ustanovení její správy nebo při dozoru na ni a pokud nejednají přímo nebo nepřímo v zájmu osob, na něž se vztahuje ustanovení § 1, odst. 1. Podrobnosti upraví vláda nařízením.“

Čl. II.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou jej všichni členové vlády.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Široký v. r.

Fierlinger v. r.

Dr. Ševčík v. r.

Dr. Clementis v. r.

arm. gen. Svoboda v. r.

Dr. Gregor v. r.

Nosek v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Dr. Čepička v. r.

Kopecký v. r.

Kliment v. r.

Đuriš v. r.

Krajčír v. r.

Petr v. r.

Dr. Ing. Šlechta v. r.

Dr. Neuman v. r.

Erban v. r.

Plojhar v. r.

Ing. Jankovcová v. r.

Dr. Šrobár v. r.

85.**Zákon****ze dne 23. března 1949,**

jímž se zrušují vyživovací komise zřízené podle zákona o státním příspěvku vyživovacím a přenášejí jejich působnost na národní výbory.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Okresní a zemské vyživovací komise, zřízené podle § 7 zákona ze dne 23. září 1919, č. 530 Sb., o státním příspěvku vyživovacím, se zrušují. Působnost okresních vyživovacích komisí přechází na okresní národní výbory a působnost zemských vyživovacích komisí, bez újmy ustanovení odstavce 2, na krajské národní výbory.

(2) Působnost příslušející zemským vyživovacím komisím v případech, v nichž osoba uplatňující nárok bydlí mimo území Československé republiky, a působnost příslušející zemské vyživovací komisi v Praze v případech, není-li povoláný československým občanem, přechází na ústřední národní výbor v Praze.

§ 2.

V řízení, které bylo již zahájeno před okresní nebo zemskou vyživovací komisí, se pokračuje podle ustanovení vládního nařízení ze dne 13. ledna 1928, č. 8 Sb., o řízení ve věcech náležejících do působnosti politických úřadů (správním řízení). Pokud však v takovém řízení běží v den vyhlášení tohoto zákona lhůta, platí o ní dosavadní předpisy, podle nichž se vyřídí také odvolání podané zástupcem finanční správy ve vyživovací komisi.

§ 3.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede jej ministr vnitra v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Nosek v. r.

86.**Zákon****ze dne 23. března 1949**

o přísedních hajných k ochraně lesů, polního majetku, myslivosti, rybářství a vod a vodních děl.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Přísedními hajnými (přísednou stráží) podle tohoto zákona se rozumějí osoby, které byly podle předpisů o ochraně lesů, polního majetku, myslivosti, rybářství a vod a vodních děl ustanoveny k ochraně některého z těchto statků a vykonaly přísahu.

§ 2.

(1) Přísedním hajným může být ustanovena a do přísahy vzata, pokud tomu nebrání některý z důvodů uvedených v § 3, odst. 1, osoba, která

- a) dosáhla věku 18 let,
- b) je československým občanem,
- c) je státně spolehlivá,
- d) je tělesně a duševně způsobilá,
- e) prokázala znalost povinností a práv přísedního hajného vyplývajících z tohoto zákona a z příslušných předpisů o ochraně statků uvedených v § 1.

(2) Za průkaz znalosti podle odstavce 1, písm. e) se považuje vysvědčení o úspěšné návštěvě některé lesnické, hájenské nebo rybářské školy nebo o úspěšné vykonané lesnické nebo myslivecké zkoušce nebo zkoušce z myslivosti. Jinak se prokazuje znalost podle odstavce 1, písm. e) ústní zkouškou, která se skládá u okresního národního výboru.

§ 3.

(1) Přísedním hajným nemůže být ustanovena a do přísahy vzata osoba, která byla pravoplatně odsouzena

- a) pro kterýkoliv zločin nebo přečin anebo pro přestupek spáchaný z pohnutek nízkých a nečestných nebo spáchaný střelnou zbraní,
- b) pro některý z trestných činů uvedených v §§ 48, 52, 58 až 60 zákona ze dne 18. prosince 1947, č. 225 Sb., o myslivosti,
- c) pro nedovolené držení zbraně nebo

d) pro polní nebo lesní pých, pokud od vykonání trestu na svobodě nebo od zaplacení trestu na penězích neuplynula lhůta delší tří roků.

(2) Krajský národní výbor může z důvodů zvláštního zřetele hodných povolití výjimky z ustanovení odstavce 1.

§ 4.

(1) Táž osoba může býti ustanovena přísežným hajným a vzata do přísahy pro jednoho nebo více zaměstnavatelů nebo pro několik odvětví ochranné služby nebo pro několik služebních okrsků (§ 6, odst. 2).

(2) Zaměstnanci podniků „Československé státní lesy, národní podnik“, „Československé státní statky, národní podnik“ a zaměstnanci lesů a statků ve vojenské správě mohou býti ustanoveni přísežnými hajnými a do přísahy vzati pro všechna odvětví ochranné služby a pro celý obvod podniku.

§ 5.

(1) Zaměstnavatel, který chce ustanovit přísežného hajného, musí žádati, aby ustanovení bylo schváleno okresním národním výborem a aby navržená osoba byla vzata do přísahy.

(2) Místně příslušný je okresní národní výbor, v jehož obvodu je služební okrsek přísežného hajného (§ 6, odst. 2). Je-li tento okrsek v obvodu několika okresních národních výborů, je příslušný okresní národní výbor, v jehož obvodu má přísežný hajný své bydliště.

(3) Zjistí-li okresní národní výbor, že jsou splněny podmínky uvedené v § 2, schválí ustanovení příslušného hajného a vezme ho do přísahy.

§ 6.

(1) Přísaha zní takto:

„Přisahám, že budu věren Československé republice a jejímu lidově demokratickému zřízení, že budu ochrannou službu mně přikázanou vykonávat s největší péčí a že budu statek, jehož ochrana je mi svěřena, svědomitě ochraňovati proti všem útokům, že veškerou škodu na chráněném majetku, kterou zjistím, budu ihned hlásit a že se vysítrím jakéhokoliv překročení svých oprávnění.“

(2) O schválení ustanovení přísežného hajného a o vzetí do přísahy vydá okresní národní výbor osvědčení, jehož vzor vyhlásí ministerstvo zemědělství v dohodě s minister-

stvem vnitra v Úředním listě. V osvědčení musí být vyznačen územní obvod, přikázaný přísežnému hajnému k výkonu ochranné služby (služební okrsek), a uvedeny zbraně, které smí přísežný hajný držeti a nositi. Osvědčení nahrazuje zbrojní pas na tyto zbraně. Přísežný hajný musí míti osvědčení při výkonu služby s sebou a na požádání se jím vykázati.

(3) Okresní národní výbor vede seznam přísežných hajných, v němž se vyznačují jméno a příjmení, povolání a bydliště přísežného hajného, druh ochranné služby, služební okrsek, datum vykonání přísahy, oprávnění k držení a nošení zbraní a zaměstnavatelovo jméno a bydliště.

§ 7.

Zaměstnavatel je povinen oznámiti okresnímu národnímu výboru do 8 dnů:

- a) změnil-li se služební okrsek přikázaný přísežnému hajnému nebo druh ochranné služby mu přikázané nebo
- b) ustanovil-li přísežným hajným osobu, která již koná jako přísežný hajný službu pro jiného zaměstnavatele.

Zaměstnavatel musí zároveň předložit osvědčení k provedení opravy nebo doplnění.

§ 8.

Zjistí-li okresní národní výbor, že nejsou splněny podmínky pro ustanovení přísežného hajného podle § 2 nebo že tu nebyly v době ustanovení, prohlásí osvědčení za neplatné.

§ 9.

(1) Bylo-li osvědčení prohlášeno za neplatné podle § 8 nebo přestal-li přísežný hajný vykonávat ochrannou službu z jiného důvodu, je povinen neprodleně odevzdati osvědčení zaměstnavateli. Zaměstnavatel je povinen odevzdati osvědčení okresnímu národnímu výboru, po případě oznámiti zároveň, že přísežný hajný přestal vykonávat ochrannou službu pro něho. Přestane-li přísežný hajný vykonávat ochrannou službu jen pro některého z více zaměstnavatelů, je povinen oznámiti to okresnímu národnímu výboru a předložit osvědčení k provedení opravy.

(2) Má-li býti přísežným hajným ustanovena osoba, která byla již jednou přísežným hajným ustanovena a vykonala přísahu, nebere se v takovém případě znovu do přísahy. Postačí opětné vydání osvědčení okresním národním výborem.

§ 10.

(1) Přísežný hajný může při výkonu ochranné služby ve svém služebním okrsku zadržeti jen

1. osobu, kterou přistihne při trestném činu spáchaném na majetku, k jehož ochraně byl ustanoven,
 - a) není-li mu známa a nemůže-li býti její totožnost ihned spolehlivě zjištěna, nebo
 - b) protivil-li se mu při výkonu jeho služby, nebo
 - c) způsobila-li značnou škodu;
2. neznámou osobu podezřelou, že spáchala trestný čin na majetku, k jehož ochraně byl ustanoven, nemůže-li býti její totožnost ihned spolehlivě zjištěna.

(2) Dá-li se osoba, která může býti podle odstavce 1 zadržena, na útěk, může ji přísežný hajný stíhati a zadržeti i mimo svůj služební okrsek.

(3) Vznikne-li podezření, že zadržená osoba má při sobě předměty, jimiž byl spáchán trestný čin na majetku, k jehož ochraně byl přísežný hajný ustanoven, nebo předměty, které slouží k spáchání takového trestného činu nebo z něho pocházejí, může přísežný hajný provést prohlídku šatstva a předmětů, které má zadržená osoba při sobě, a tyto předměty odebrati.

(4) Přísežný hajný je povinen předvésti zadrženou osobu bez prodlení místnímu národnímu výboru nebo bezpečnostním orgánům a odevzdati jim odebrané věci.

§ 11.

(1) Přísežný hajný smí při výkonu služby v nezbytně nutné míře použití zbraně, šetře opatrnosti podle okolností potřebné, jen v případě nutné obrany, aby odvrátil bezprávný útok vedený proti jeho osobě nebo bezprostředně mu hrozící nebo útok na život jiné osoby.

(2) K použití jsou připuštěny veškeré sečné, bodné a střelné zbraně, které jsou obvyklé ve veřejné bezpečnostní službě, pokud je přísežný hajný k držení a nošení takových zbraní oprávněn (§ 6, odst. 2).

§ 12.

Přísežný hajný je povinen zjistiti přímé následky použití zbraně ihned, jakmile se to může státi bez ohrožení jeho nebo jiné osoby. Poraněnému jest pokud možno poskytnouti

první pomoc. O použití zbraně jest neprodleně zpravit bezpečnostní orgány, jakož i zaměstnavatele přísežného hajného.

§ 13.

Žádosti za schválení ustanovení přísežného hajného a osvědčení o vzetí do přísahy jsou osvobozeny od poplatků a dávek za úřední úkony ve věcech správních.

§ 14.

Osoby, které byly ustanoveny přísežnými hajnými a vzaty do přísahy podle dosavadních předpisů, se považují za přísežné hajné podle tohoto zákona. Zaměstnavatelé těchto osob jsou povinni do 30 dnů od počátku účinnosti tohoto zákona předložit okresnímu národnímu výboru dosavadní osvědčení a požádati o vydání osvědčení podle tohoto zákona.

§ 15.

Ustanovení zákona ze dne 22. ledna 1948, č. 12 Sb., o zevním označení přísežné stráže, určené k ochraně lesů, polního majetku, myslivosti a rybářství, platí i pro přísežné hajné ustanovené k ochraně vod a vodních děl.

§ 16.

(1) Jednání a opominutí přičící se ustanovením tohoto zákona se trestají, pokud nejde o čin trestný soudně, jako správní přestupek pokutou do 20.000 Kčs nebo vězením (uzamčením) do jednoho měsíce nebo oběma těmito tresty. Zároveň s pokutou se vyměří pro případ nedobytnosti náhradní trest vězení (uzamčení) podle míry zavinění do jednoho měsíce. Uloží-li se oba tresty zároveň, nesmí trest na svobodě spolu s náhradním trestem za nedobytnou pokutu činiti více než jeden měsíc.

(2) Trestním nálezem mohou býti věci, jimiž byl trestný čin spáchán nebo které byly určeny k jeho spáchání, prohlášeny za propadlé ve prospěch státu.

§ 17.

(1) Zrušuje se platnost, po případě použitelnost předpisů, které odporují tomuto zákonu, zejména ustanovení

1. § 52, odst. 4 a §§ 53 až 58 cís. patentu ze dne 3. prosince 1852, č. 250 ř. z., jímž se vydává nový lesní zákon,

2. nařízení ze dne 2. ledna 1854, č. 4 ř. z., o vzetí do přísahy ochranného personálu lesního a dozorčího personálu mysliveckého pro službu mysliveckou,
 3. nařízení ze dne 1. července 1857, č. 124 ř. z., o požadavcích pro vzetí do přísahy pro ochrannou službu lesní a mysliveckou,
 4. zákona ze dne 16. června 1872, č. 84 ř. z., o úředním postavení strážního personálu ustanoveného k ochraně jednotlivých odvětví zemědělství,
 5. §§ 20 až 27, 29 a 30 zákona ze dne 12. října 1875, č. 76 čes. z. z., o ochraně polního majetku,
 6. §§ 19 až 25, 28 a 29 zákona ze dne 13. ledna 1875, č. 12 mor. z. z., o ochraně polního majetku,
 7. §§ 18 až 24, 27 a 28 zákona ze dne 30. června 1875, č. 21 slez. z. z., o ochraně polního majetku,
 8. § 178, odst. 2 zák. čl. XXIII/1885, o vodním právu,
 9. § 70, druhé věty vodního zákona, ve znění přílohy vládního nařízení ze dne 7. srpna 1942, č. 305 Sb.,
 10. §§ 37 až 40 zák. čl. XXXI/1879, o lesním zákonu, a nařízení č. 72.086/1895 F. M.,
 11. §§ 76 až 86 a 96 zák. čl. XII/1894, o polním hospodářství a polní policii, a §§ 76 až 86 prováděcího nařízení č. 48.000/1894 F. M.,
 12. zákona ze dne 1. května 1896, č. 53 mor. z. z., o požadavcích pro potvrzení a vzetí do přísahy strážního personálu ustanoveného k ochraně zemědělství, a
 13. vládního nařízení ze dne 20. srpna 1942, č. 311 Sb., o ochranné službě myslivecké.
- (2) Ustanovení § 30 zák. č. 225/1947 Sb. zůstávají nedotčena.

§ 18.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede jej ministr zemědělství v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Řuriš v. r.
